

LITURGIE

voor de dienst waarin we afscheid nemen van

Bernard Anton Elenbaas

25 september 1948 – 4 september 2025

Protestantse gemeente Muiden, Grote Kerk

11 september 2025

Voorganger: Ds. Rein Brouwer

Organist: André Potter

De organist speelt voorafgaand aan de dienst.

Bij het binnendragen van de kist gaan we allen staan.

Inleidende woorden en gebed

Woorden van herinnering door Karin, met Kevin en Nigel.

We luisteren naar *Selamat jalan* ('Goede reis, Indisch kind') door Wouter Muller.

*Iedereen staat even stil en houdt zijn adem in
voor een allerlaatste groet aan een Indisch kind.
Selamat jalan, selamat jalan, selamat jalan, Indisch kind.*

*Er gaat weer iemand van ons heen,
die nog onder de waringin heeft gelegen,
op wie de tropenzon nog scheen,
maar die daar is verdreven en naar Holland is gegaan
voor een heel nieuw bestaan en een nieuw begin.
Voor een Indisch kind, Indisch kind.*

*Iedereen staat even stil en houdt zijn adem in
voor een allerlaatste groet aan een Indisch kind.
Selamat jalan, selamat jalan, selamat jalan, Indisch kind.*

*Vanaf vandaag is alles anders. Vanaf vandaag is er verschil.
Dat is altijd als iemand je verlaat,
die je nog jaren bij je hebben wil.
Maar die in de hemel wordt verwacht,
nu het leven is volbracht en een nieuwe reis begint
voor een Indisch kind, Indisch kind.*

*Iedereen staat even stil en houdt zijn adem in
voor een allerlaatste groet aan een Indisch kind.
Selamat jalan, selamat jalan, selamat jalan, Indisch kind.*

Woorden van herinnering door Paul Schouwenburg, Boudewijn Muller en Kees Witkamp.

We luisteren naar *The Way We Were* van Barbara Streisand

Bijbellezing: 1 Kor. 13,1-13

Al sprak ik de talen van alle mensen en die van de engelen – had ik de liefde niet, ik zou niet meer zijn dan een dreunende gong of een schallende cimbaal. Al had ik de gave om te profeteren en doorgrondde ik alle geheimen, al bezat ik alle kennis en had ik het geloof dat bergen kan verplaatsen – had ik de liefde niet, ik zou niets zijn. Al verkocht ik mijn bezittingen omdat ik voedsel aan de armen wilde geven, al gaf ik mijn lichaam prijs om te worden verbrand – had ik de liefde niet, het zou mij niet baten.

De liefde is geduldig en vol goedheid. De liefde kent geen afgunst, geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid. Ze is niet grof en niet zelfzuchtig, ze laat zich niet boos maken en rekent het kwaad niet aan, ze verheugt zich niet over het onrecht maar vindt vreugde in de waarheid. Alles verdraagt ze, alles gelooft ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze.

De liefde zal nooit vergaan. Profetieën zullen verdwijnen, klanktaal zal verstommen, kennis verloren gaan – want ons kennen schiet tekort en ons profeteren is beperkt. Wanneer het volmaakte komt zal wat beperkt is verdwijnen. Toen ik nog een kind was sprak ik als een kind, dacht ik als een kind, redeneerde ik als een kind. Nu ik volwassen ben heb ik al het kinderlijke achter me gelaten. Nu zien we nog maar een afspiegeling, een raadselachtig beeld, maar straks staan we oog in oog. Nu is mijn kennen nog beperkt, maar straks zal ik volledig kennen, zoals ik zelf gekend ben. Dit is wat blijft: geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.

Lied 790, 1.2.3.4

1 Lief-de, een-maal uit-ge-spro-ken
als uw woord van het be-gin,
lief-de, wil ons o-ver-ko-men
als ge-heim en ze-ge-ning.

2. Liefde, die ons hebt geschapen,
vonk waarmee Gij zelf ons raakt,
alles overwinnend wapen,
laatste woord dat vrede maakt.

3. Liefde luidt de naam der namen
waarmee Gij U kennen laat.
Liefde vraagt om ja en amen,
ziel en zinnen metterdaad.

4. Liefde waagt zichzelf te geven,
ademt op van goede trouw.
Liefde houdt ons in het leven, –
daarop hebt Gij ons gebouwd.

Overdenking

Lied 657

1 Zo - lang wij a - dem - ha - len
schept Gij in ons de kracht
om zin-gend te ver - ta - len
waar-toe wij zijn ge - dacht:
el - kaar zijn wij ge - ge - ven
tot kleur en sa - men-klank.
De lof-zang om het le - ven
geeft stem aan on - ze dank.

2. Al is mijn stem gebroken,
mijn adem zonder kracht,
het lied op andere lippen
draagt mij dan door de nacht.
Door ademnood bevangen
of in verdriet verstild:
het lied van uw verlangen
heeft mij aan 't licht getild.

3. Het donker kan verbleken
door psalmen in de nacht.
De muren kunnen vallen:
zing dan uit alle macht!
God, laat het nooit ontbreken
aan hemelhoog gezang,
waarvan de wijs ons tekent
dit lieve leven lang.

4. Ons lied wordt steeds gedragen
door vleugels van de hoop.
Het stijgt de angst te boven
om leven dat verloopt.
Het zingt van vergezichten,
het ademt van uw Geest.
In ons gezang mag lichten
het komend bruiloftsfeest.

Gebeden

V: ...

*A: Onze Vader,
die in de hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd,
Uw koninkrijk kome,
Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze
schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen*

Uitgeleide

Lied 416

1 Ga met God en Hij zal met je zijn,
jou na - bij op al je we - gen
met zijn raad en troost en ze - gen.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

2. Ga met God en Hij zal met je zijn:
bij gevaar, in bange tijden,
over jou zijn vleugels spreiden.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

3. Ga met God en Hij zal met je zijn:
in zijn liefde je bewaren,
in de dood je leven sparen.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

4. Ga met God en Hij zal met je zijn
tot wij weer elkaar ontmoeten,
in zijn naam elkaar begroeten.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

Zegen

*V: De Eeuwige zegene en behoede u,
de Eeuwige doe zijn aanschijn over u lichten en zij u genadig,
de Eeuwige verheffe haar aangezicht over u en geve u vrede.
A: Amen (gezongen)*

Bij het uitdragen van de kist gaan we allen staan.

We luisteren naar het Allegro con fuoco uit Symfonie nr.9, 'Uit de Nieuwe Wereld' (1893), van Antonin Dvorák.